

aaben for alle. Jeg erindrer ogsaa fra den Tid, at man var meget imod disse omfattende Fredningsbestemmelser, idet man ikke rigtig kunde forstaa, at de i Virkeligheden var til Gavn for Fiskerne. Det førte til, at man i 1912 fik ændret Sydgrænsen for Fredningen, der omfattede Strækningen fra Skagen til Stavshoved, som ligger ca. 3 Mil Nord for Fornæs. Sydgrænsen blev nu Stensnæs, der ligger ca. 4 Sømil Syd for Sæby. Videnskaben var af den Opfattelse, at denne Flytning af Sydgrænsen uden Skade kunde foretages, idet det væsentlig var langs den jydsk Østkyst Nord for Sæby, hovedsagelig i Aalbæk Bugten, at Yngelen opholdt sig i den paagældende Tid af Aaret. Denne Ændring af Fredningsbestemmelser blev indført i Loven om Saltvandsfiskeri af 1912, og den nye Fredningsbestemmelse bevarede ved den almindelige Revision af Saltvandsfiskeriloven i 1917.

Nu er der det mærkelige, at netop Fiskerne i det paagældende Distrikt mellem Sæby og Stavshoved eller rettere mellem Sæby og, vi kan sige, Æbeltoft Vig, der var stærkt interesseret i Vaadfiskeri, og som var dem, der særlig havde ønsket denne Fredningsbestemmelse fjernet, siden har indset, at det var et fuldstændigt Fejlgreb fra deres Side. Det var Fiskerne fra Grenaa, som i sin Tid ønskede Fredningsbestemmelser ændret, idet de var af den Opfattelse, at naar man kunde faa Lov til at trække Vaad inde under Land i den Tid om Sommeren, vilde der oprinde en gylden Tid for Fiskerne. Fiskerne har nu indset, at det var et fuldstændigt Fejlgreb. Det har nemlig vist sig siden den Tid, at Rødspættebestanden i Kattegat er taget betydeligt af, og man har kunnet konstatere, saa godt som den praktiske Mand nu en Gang kan gøre sine Iagttagelser — det er for øvrigt ogsaa støttet af Videnskaben —, at naar man tillader, at Fiskeriet foregaar inde paa disse Pladser, hvor Yngelen om Sommeren opholder sig, kan det ikke undgaas, at der gaar en Mængde tabt, at en Mængde bliver ødelagt. Det er nemlig saaledes om Sommeren, at naar der opfiskes et vist Kvantum, er ca. de $\frac{8}{10}$ Yngel, som er under det lovbefalede Mindste-maal, og selv om disse Fisk ikke ilandbringes og saaledes ikke tages bort fra Pladsen, efterlades de dog baade paa Grund af det Pres, de underkastes ved at blive fisket sammen med andre Fisk, og paa Grund af Solvarmen i en saadan Tilstand, at ikke ret mange af dem kommer til Live igen. Fiskerne har derfor indset, at det

var et fuldstændigt Fejlgreb, og bedt om at faa de tidligere gældende Fredningsbestemmelser tilbage igen og faa den fredede Strækning forlænget, saaledes at den ikke naar til Stavshoved, men til Æbeltoft Vig, til en Linie Ørhage—Gniben; Gniben ligger ovre paa Sjællands Odde, og Ørhage er den nordlige Landspids ved Indløbet til Æbeltoft.

Nu ligger Forholdet saadan, at Fiskerne i den nordlige Del af Jylland er af samme Opfattelse den Dag i Dag, som vi længere Syd paa ved Kattegat var af i 1912: de ønsker Fredningsbestemmelser ophævet. De er derfor indgaaet med et Andragende om at faa disse Fredningsbestemmelser ophævet. Fra Hovedbestyrelsens Side indenfor Fiskernes Kreds var man af den Opfattelse, at det kunde aldrig gaa an, og efter at man havde forhandlet om Spørgsmaalet, fik man ogsaa Fiskerne Nord paa til at gaa med til, at Fredningen i Stedet for som efter den nugældende Lov at gælde 4 Maaneder og omfatte en Bredde af 3 Sømil kun skulde omfatte en Bredde af 2 Sømil og kun gælde i et Tidsrum af 3 Maaneder, mod at Arealet til Gængæld forlængedes til Æbeltoft Vig. Det er det Forslag, den højtærede Landbrugsminister har fremsat for det høje Ting.

Lovforslaget er ganske enkelt og omfatter kun to Paragraffer, men det er derfor ikke af mindre Betydning. § 1, der, som jeg lige har nævnt, gaar ud paa at forandre baade Fredningstiden og Fredningsarealet, er i Overensstemmelse med de Ønsker, som Fiskerne nu er kommet til Rette med hinanden om, og det er tiltraadt af Videnskaben, idet Repræsentanter for Havundersøgelserne har været til Stede ved de Forhandlinger, der har været ført om Sagen.

§ 2 er en Ændring af § 56 i Loven og angaar Straf for Overtrædelse af § 1. Denne Ændring har Fiskerne egentlig ikke beskæftiget sig med, idet de gik ud fra, at det i alt overvejende Grad maatte være Lovgivningens Opgave at fastsætte saadanne Bødestemmelser, at Loven kunde gennemføres. Det er en ret vidtgaende og ret stor Forhøjelse af Bøderne, som her er foreslaaet, men dog ikke større, end at jeg for mit Vedkommende ganske kan tiltræde den. Jeg maa maaske i denne Forbindelse nævne, at det er gaaet med denne Lovbestemmelse, som det desværre er gaaet med saa mange andre Bestemmelser i Fiskerilovgivningen, at den har været ret vanskelig at faa overholdt. Ogsaa dette